

Celostátní kolo Olympiády v německém jazyce

Dne 30. dubna 2019 se v prostorách pražského Goethova institutu konalo celostátní kolo konverzační soutěže v němčině. Soutěž garantoval Národní institut dalšího vzdělávání v Praze a porotu tvořil tým rodilých mluvčích i českých učitelů, kteří pracují ve zkušební komisi pracoviště Zentralstelle für das Auslandsschulwesen. V kategorii II. B naši školu vzorně reprezentovala [Kristýna Baierová ze 2. A](#), která se německému jazyku učí teprve třetím rokem. Ve velmi silné konkurenci mnohem zkušenějších obstála a získala krásné [9. místo](#)! Níže přinášíme její dojmy z celého letošního soutěžního maratonu.

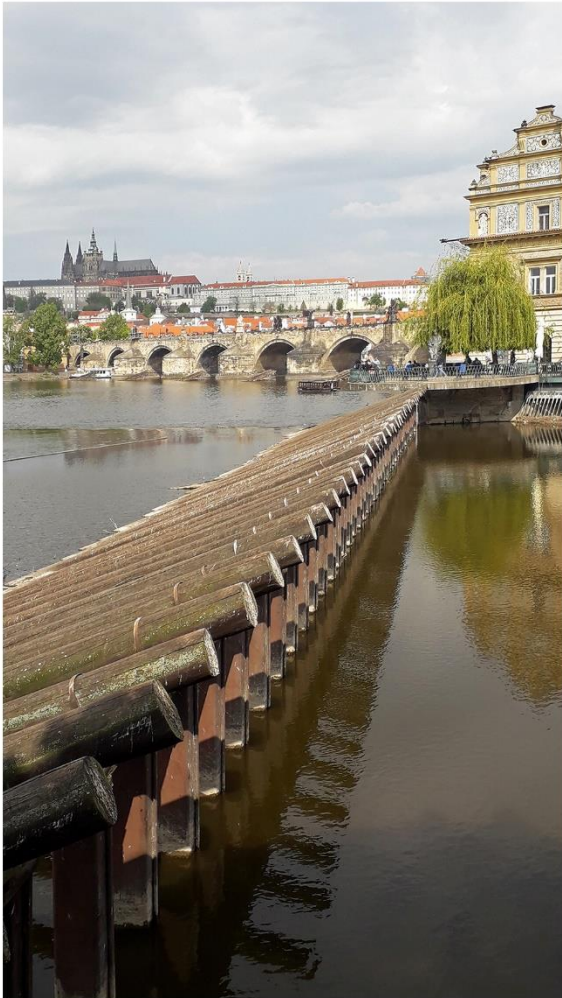
Už na základní škole jsem zjistila, že mě němčina docela zaujala. Ať už to bylo složitou výslovností nebo striktní gramatikou, vždycky jsem se na hodiny němčiny těšila. Nezměnilo se to ani po příchodu na gymnázium, kdy nám bylo řečeno, že je možnost zúčastnit se konverzační soutěže. Právě tato slova se stala mojí motivací už jenom z toho důvodu, že bych ráda jednou studovala v zahraničí. A tak jsem si opravdu řekla, že do toho půjdu. Koneckonců nemůžu nic ztratit, ba naopak můžu jen získat. No, a bylo tady okresní kolo.

Do okresního kola pořadatelé vypsalí 7 témat, a tak začala usilovná příprava. Bohužel v okresním kole si na nás připravili nemilé překvapení. Ta témata se totiž vůbec na soutěži neobjevila. Pouze nám zadali téma „Mein Zuhause“, které mezi těmi 7 ani nebylo. Naštěstí tato oblast není tak těžká. Za sebe si myslím, že moje první zkušenost s touto soutěží byla docela obstojná, což se potvrdilo i při vyhlášení výsledků, kdy mě poslali do krajského kola.

Na krajské kolo už témata vypsaná nebyla. Paní učitelka však zapátrala v historii krajských kol a už měla témata sepsaná. Nevěděly jsme, jestli se tam ta témata objeví. Ale pravděpodobnost byla docela vysoká. Příprava na toto kolo byla z mé strany poněkud omezenější, jelikož jsem v té době měla plno dalších akcí a všelijakých jiných povinností. Jela jsem do Ostravy s tím, že si jen „zašprechtím“ a pojedu v klidu domů. Ta témata tam opravdu byla a já si vylosovala „Ferien und Reisen“, což bylo pro mě to nejlepší téma, které jsem si mohla vybrat. Můj projev neobsahoval nějakou složitou gramatiku a slovní zásobu, spíš jsem se soustředila na plynulost. Na konci soutěžního dne proběhlo všemi očekávané vyhlášení výsledků. Byla jsem odhodlaná dojít si pro svoje čestné uznání, když v tom řekli moje jméno ve spojení s prvním místem a postupem do celostátního kola. Nevěřila jsem svým uším. Radost byla veliká, ale zároveň jsem si uvědomovala, že „republika“ bez píle nebude procházka růžovým sadem.

Ani jsem se nenadála a už jsme seděly ve vlaku směrem do Prahy. Vůbec jsem netušila, co mě tam čeká, jelikož v propozicích nic konkrétního nebylo, takže bych to shrnula jako sázku do jakési loterie. Buď víš, nebo nevíš. Nastal den soutěže a jako první na nás čekal velmi obtížný poslech. Já třeba uplatnila taktiku tipování podle tónu hlasu. Dle toho, jak byl poslechový text těžký, jsem si nedělala moc velké iluze o projevu ústním. Avšak opak byl pravdou. Při ústní komunikaci jsme vedli rozhovor s porotou na základě obrázků, z nichž jsme si sami mohli vybrat, což byla veliká výhoda. Opět jsem vsadila na plynulost. Byla jsem si vědoma toho, že můj projev do „top 3“ patřit nebude, ale to jsem nijak neřešila, když jsem sama se sebou byla velmi spokojena. I kdybych skončila poslední, tak to zní přece hezky: 14. v republice. Nakonec mi tedy náleží místo 9., kdy z ústního projevu mám jen o 4 body méně než první umístěný. Velikou úlohu sehrál právě poslech, já ale byla víc než šťastná, protože je to právě konverzační soutěž, takže pro mě bylo důležitější použití jazyka v praxi.

Na závěr bych chtěla poděkovat své paní učitelce a její velké trpělivosti. Utvrdila jsem se v tom, že mě němčina baví a chtěla bych se jí věnovat i nadále.

Kristýnce tedy srdečně blahopřejeme a zároveň přejeme hodně štěstí a sil do dalšího objevování krás a tajemných zákoutí německého jazyka!

Za PK NJ

Mgr. Eva Linhart